

5. Тако *ви* млади слушајте старјешине; а сви се слушајте међу собом, и стеците понизност; јер се Бог поноситима супроти, а пониженима даје благодат.
6. Понизите се дакле под силну руку Божију, да вас повиси кад дође врјеме.
7. Све своје бриге баците нањ, јер се он брине за вас.
8. Будите тријезни и пазите, јер супарник ваш, ђаво, као лав ричући ходи и тражи кога да прождере.
9. Браните се од њега тврђом у вјери, знајући да се такова страдања догађају вашој браћи по свијету.
10. А Бог сваке благодати, који вас позва на вјечну своју славу у Христу Исусу, он да вас, што мало пострададе, саврши, да утврди, да укријепи, да утемељи.
11. Њему слава и држава ва вијек вијека. Амин.
12. По Силвану, вашему вјерном брату, као што мислим, пиштем вам *ово* мало, свјетлујући и свједочећи да је ово права благодат Божија у којој стојите.
13. Поздравља вас црква с вама изабрана у Вавилону, и Марко син мој.
14. Поздравите један другога цјеливом љубави. Мир вам свима у Христу Исусу. Амин.

Д Р У Г А САБОРНА ПОСЛАНИЦА

С В Е Т О Г А

АПОСТОЛА ПЕТРА.

Г Л А В А I.

- Од Симона Петра, слуге и апостола Исуса Христа, онима што су примили с нама једну часну вјеру у правди Бога нашега и спаса Исуса Христа:
2. Благодат и мир да вам се умножи познавањем Бога и Христа Исуса Господа нашега.
3. Будући да су нам све Божанствене силе његове, које требају к животу и побожности, дароване познањем онога који нас позва славом и добродјетељу,
4. Кроз које се нама дароваше часна и превелика обећања, да њих ради имате дијел у Божијој природи, ако утечете од тјелеснијех жеља овога свијета.
5. И на само ово окрените све старање своје да покажете у вјери својој добродјетељ, а у добродјетељи разум,
6. А у разуму уздржање, а у уздржању трпљење, а у трпљењу побожност,
7. А у побожности братољубље, а у братољубљу љубав.
8. Јер кад је ово у вама, и множи се, не ће вас оставити лијене нити без рода у познању Господа нашега Исуса Христа.
9. А ко нема овога слијеп је, и пипа забораивши очишћење од старијех својих гријега.

10. За то, браћо, постарајте се још већма да своју службу и избор утврдите; јер чинећи ово не ћете погријешити никад;

11. Јер вам се тако обилно допусти улазак у вјечно царство Господа нашега и спаса Исуса Христа.

12. За то се не ћу олијенити опомињати вам једнако ово, ако и знате и утврђени сте у овој истини;

13. Јер мислим да је право докле сам год у овом тијелу да вас будим опомињањем,

14. Знајући да ћу скоро тијело своје одбацити, као што ми каза и Господ наш Исус Христос.

15. А трудићу се свакојак да се и по расстанку мојему можете опомињати овога;

16. Јер вам не показасмо силе и доласка Господа нашега Исуса Христа по приповијеткама мудро измишљенијем, него смо сами видјели славу његову.

17. Јер он прими од Бога оца част и славу кад дође к њему такови глас: Ово је син мој љубазни, који је по мојој вољи.

18. И овај глас ми чусмо гдје сиђе с неба кад бијасмо с њим на светој гори.

19. И имамо најпоузданију пророчку ријеч, и добро чините што пазите на њу, као на видјело које је свијетли у тамноме мјесту докле дан не осване и даница се не роди у срцима вашим.

20. И ово знајте најприје да ни једно пророчтво књижевно не бива по своме казивању;

21. Јер никад пророчтво не би од човјечије воље, него научени од светогоса Духа говорише свети Божији људи.

Г Л А В А II.

А бијаше и лажнијех пророка у народу, као што ће и међу вама бити лажнијех учитеља, који ће унијети јереси погибли, и одрицаће се господара који их искупи, и доводиће себи наглу погибао.

2. И многи ће поћи за њиховијем нечистотама којима ће се хулити на пут истине.

3. И у лакомству ловиће вас измишљенијем рјечима. Њихов суд одавно не доцни, и погибао њихова не дријема.

4. Јер кад Бог не поштедје анђела који сагријешеше, него их метну у окове мрака пакленог, и предаде да се чувају за суд;

5. И првога свијета не поштедје, него сачувавши самосмога Ноја, проповједника правде, наведе потопа на свијет безбожнички;

6. И градове Содом и Гомор сажеже и развали и осуди, и постави углед безбожницима који би постами;

7. И избави праведнога Лота, кога осрамотише безаконици нечистотом живљења;

8. Јер кад живљаше праведник међу њима, гледајући и слушајући безакона дјела, мучаше од дана до дана праведну душу;

9. Зна Господ побожне избављати од напасти, а неправеднике мучећи чувати за дан судни;

10. А особито оне који иду за тјелеснијем жељама нечистоте, и не маре за поглаварство, и који су безобразни и самовољни, и не дркћу хулећи на славу.

11. Кад анђели, који већу снагу и силу имају, не изговарају на њих пред Господом хулнога суда;

12. А они, као неразумна животиња, која је од природе на то створена да се хвата и коље, ху-

ле на оно што не разумију, и у погибли својој пропаће

13. Примајући плату неправде. Они мисле да је сласт частити се сваки дан; они су срамота и гријех, који се хране својим пријеварама, једући с вама; 14. Имају очи пуне прељубочинства и неправдонога гријеха; прелашћују неутврђене душе; имају срце научено лакомству, дјеча клетве;

15. Оставивши прави пут, зађоше, и иду путем Валаама Восорова, коме омиље плата неправедна; 16. Али би покаран за своје безакоње: скот ниједи проговоривши гласом човјечијим забрани безумље пророково.

17. Ово су безводни извори, и облаци и магле које прогоне вјетрови, за које се чува мрак тамни ва вијек.

18. Јер говорећи поносите и лажљиве ријечи прелашћују на нечистоте тјелеснијех жеља оне који одскора бјеже од онијех што живе у пријевари.

19. И обећавају им слободу, а сами су робови погибли; јер кога ко надвлада онај му и робује.

20. Јер ако одбјегну од нечистоте свијета познањем Господа и спаса нашега Исуса Христа, па се опет заплету у њих и буду надвладани, буде им пошљедње горе од првога;

21. Јер им бјеше боље да не познаше пута правде, него ли кад познаше да се врате натраг од свете заповијести која им је предана.

22. Јер им се догоди истинита приповијест: Пас се повраћа на своју бљувотину, и: Свиња окулаваши се, у каљужу.

Г Л А В А III.

Бво вам, љубазни, већ пишем другу посланицу, у којима будим напомињањем ваш истинитост.

2. Да се опомињете ријечи које су напијед казали свети пророци, и заповијести својијех апостола од Господа и спаса.

3. И ово знајте најприје да ће у пошљедње дане доћи ругачи који ће живљети по својим жељама, 4. И говорити: Гађе је обећање доласка његова?

Јер од како оци помријеше све стоји тако од почетка створења.

5. Јер навалице не ће да знаду да су небеса била отприје, и земља из воде и усред воде Божијом ријечи.

6. За то тадашњи свијет би водом погопљен и погибе.

7. А садашња небеса и земља том истом ријечи задржана су те се чувају за дан *суда* и погибли безаконијех људи.

8. Али ово једно да вам не буде непознато, љубазни, да је један дан пред Господом као хиљада година, и хиљада година као један дан.

9. Не доцни Господ с обећањем, као што неки мисле да доцни; него нас трпи, јер не ће да ко погине, него сви да дођу у покајање.

10. Али ће доћи дан Господњи као лупеж ноћу, у који ће небеса с хуком проћи, а стихије ће се од ватре распасти, а земља и дјела што су на њој, изгорјеће.

11. Кад ће се дакле ово све раскопати, каковим треба вама бити у светом живљену и побожности,

12. Чекајући и желећи да буде скорије долазак Божијега дана, којег ће се ради небеса спалити и раскопати, и стихије од ватре растопити?

13. Али чекамо по обећању његову ново небо и нову земљу, гдје правда живи.

14. За то, љубазни, чекајући ово старајте се да вас он нађе чисте и праве у миру.

није, као што вама и љубазни наш брат Павле по даној себи премудрости писа.

16. Као што говори о овоме и у свима својим посланицама, у којима имају неке ствари тешке разумјети, које ненаучени и неутврђени изврђу, као и остала писма, на своју погибао.

17. А ви дакле, љубазни, знајући напријед, чувajte се да пријеваром безаконика не будете одведени с њима, и не отпаднете од своје тврђе;

18. Него напредујте у благодати и у познању Господа нашега и спаса Исуса Христа. Њему слава и сад и у вјечна времена. Амин.

П Р В А

САБОРНА ПОСЛАНИЦА

СВЕТОГА АПОСТОЛА

ЈОВАНА БОГОСЛОВА.

Г Л А В А I.

Што бјеше из почетка, што чусмо, што видјесмо очима својима, што размогрисмо и руке наше опипаше, о ријечи живота;

2. **И** живот се јави, и видјесмо, и свједочимо, и јављамо вам живот вјечни, који бјеше у оца, и ја-

3. **Ш**то видјесмо и чусмо то јављамо вама да и ви с нама имате заједницу; а наша је заједница с оцем и са сином његовијем Исусом Христом.

4. **И** ово вам пишемо да радост ваша буде испуњена.

5. **И** ово је обећање које чусмо од њега, и јављамо вама, да је Бог видјело, и таме у њему нема никакве.

6. Ако речемо да имамо заједницу с њим а у тами ходимо, лажемо и не творимо истине.

7. Ако ли у видјелу ходимо, као што је он сам у видјелу, имамо заједницу један с другијем, и крв Исуса Христа, сина његова, очишћава нас од свакога гријеха.

8. Ако речемо да гријеха немамо, себе варамо, и истине нема у нама.

9. Ако признајемо гријехе своје, вјеран је и праведан да нам опрости гријехе наше, и очисти нас од сваке неправде.

10. Ако речемо да не сагријешисмо, градимо га лажом, и ријеч његова није у нама.

Г Л А В А II.

Дјечице моја! ово вам пишем да не гријешите; и ако ко сагријеши, имамо заступника код оца, Исуса Христа праведника.

2. **И** он очишћа гријехе наше, и не само наше него и свега свијета.

3. **И** по том разумијемо да га познасмо, ако заповијести његове држимо.

4. Који говори: Познајем га, а заповијести његовијех не држи, лажа је, и у њему истине нема;

5. **А** који држи ријеч његову, у њему је заиста љубав Божија савршена; по том познајемо да смо